

have hørt, at jeg sagde, at jeg kunde tænke mig, at den Forsvarsordning, vi skulde have i Fremtiden, som Venstre skulde fremsætte, var en Ordning, som væsentlig baseredes paa vor Flaade, at den skulde være saaledes, som Forsvarsministeren i sin Tid havde sagt, at man ikke med et enkelt Skib eller en Haandfuld Folk med Held kunde overfalde os; vi skulde i det givne Tilfælde kunne konstatere vor Neutralitet. Hvis man vil have det, bliver det omtrent en Flaade af den Størrelse, vi have nu, om den end ikke bliver af samme Art. De Ting ere i meget god Overensstemmelse med Odense-Programmet, hvori der staar, at vi skulle have et Søpoliti. Et Søpoliti kan defineres paa forskellige Maader, jeg definerer det paa denne Maade. Hvis det ærede Medlem kendte lidt til Forholdene, vilde det ærede Medlem vide, at vi i Virkeligheden kun have 4 Krigsskibe, det er ikke saa overdrevent meget.

Jeg skal dernæst sige til den højtærede Forsvarsminister, at der er god Konsekvens i min Stilling til dette Lovforslag. Jeg sagde, at jeg ønskede ikke at stemme for dette Lovforslag af politiske Grunde, fordi jeg fandt, det var fremkommet paa et uheldigt Tidspunkt. Jeg skal ikke gentage alle de Grunde, som ere fremkomne fra forskellige Sider. Dernæst sagde jeg, at samtidig havde jeg en Mængde saglige Grunde imod dette Forslag. Dertil sagde Forsvarsministeren: Men det var kun Kritik. Selvfølgelig er det Kritik, derfor fremkom det. Jeg mente, der var Grund til at kritisere Forslaget, og saa vidt tror jeg dog ikke, det er kommet, at man ikke skulde have Lov til at kritisere et Regeringsforslag her i Folketinget, naar Kritikken holdes indenfor rimelige og sømmelige Former, og jeg ved ikke af, at jeg har fremsat noget mod dette Forslag, som var af en saadan Art, at Forsvarsministeren kunde finde det usømmeligt eller urimeligt. Jeg kritiserede forskellige Punkter i Forslaget, som jeg fandt Grund til at kritisere, og som et af disse Punkter nævnedes jeg, at det undrede mig at se, at skønt tidligere Højreminstre Gang efter Gang havde fremhævet, at Marinens Lægekorps var for lille og ikke kunde bestride Tjenesten, var der intet Hensyn taget dertil. Jeg fremførte et bestemt Eksempel paa, hvorledes Tjenesten blev bestridt det sidste Aar. Det synes jeg, jeg havde Lov til og var fuldstændig berettiget til at gøre som Militærlæge, ja, jeg synes, at det er min ligefremme Pligt at fremhæve det for Forsvarsministeren, naar jeg finder, at den

Tjeneste, som jeg har Lejlighed til at kende, ikke bliver bestridt tilstrækkelig godt. Deri finder jeg intet inkonsekvent.

Det Svar, som jeg fik af den højtærede Forsvarsminister desangaaende, var for mig meget lidet fyldestgørende. Det er ingenlunde saaledes, at Skibslægernes Lønning er højere, den er tværtimod betydeligt lavere end adskillige af de Folks, for hvilke her er foreslaaet Lønningsforbedring. Og saa er der det at sige, at Avancementet er saaledes, at der overhovedet ikke nogen Sinde er noget Avancement. Jeg fremhævede, at den ældste Læge var 57 Aar og havde tjent i 25 Aar som Skibslæge, det er et tilstrækkeligt Bevis derfor. Den højtærede Minister mente, at det vilde hjælpe overordentlig, naar man fik den Lønningsforandring for Reservelægerne, at de fik Orlovspenge. Jeg synes, det er noget underligt at foreslaa en Lønningsforbedring for Sekondløjtnanter og ikke for Reservelæger, som man stiller i Klasse med Sekondløjtnanter. Jeg synes, at det er underligt, fordi Reservelægerne ere meget ældre, naar de komme ind, fordi de maa tjene meget længere, og jeg oplyste, at den ældste Reservelæge var 38 Aar gammel og havde tjent i den Klasse i 13 Aar for 800 Kr. Jeg synes, at enhver maa sige, at der, uanset de politiske Forhold, er Grund til at forbedre en saadan Lønning. Jeg synes, at det er saa grelt, at man forbedrer Lønningerne for 21- og 22-aarige Mennesker, der, som jeg oplyste, i bedste Tilfælde kunne naa indtil 2,700 Kr., og giver dem 280 Kr. i Tillæg, men ikke forbedrer Lønningerne for Lægerne. Jeg synes, at saa længe vi have en Marine, maa Forsvarsministeren være lige saa interesseret som alle andre i, at denne Marine, hvortil de værnepligtige blive indkaldte, faar den fornødne, og bedst mulige Lægehjælp i Sygdomstilfælde, og det kan man ikke sige, at den gør, naar man indskrænker sig til at lade medicinske Studenter sejle med Marinens Skibe. Det er efter min Mening ganske uforsvarligt, og jeg synes, det er baade min Ret og min Pligt at fremhæve det her.

Saa sagde det ærede Medlem for Lovet mig, at det var en underlig Maade, hvorpaa jeg havde kritiseret dette Forslag, jeg havde ikke talt om, at Summen var for stor. Selvfølgelig er den ikke for stor, og hvis den skulde anvendes til alle dem, som jeg mente skulde have Lønningsforbedring, var den meget for lille, der skulde langt større Summer til. Men jeg har ikke det